RIDICULE, però menys.

Iñaki Revesado

Hi ha noms, dins el món del cinema, que sembla que difícilment podran deixar d'estar associats a una de les pel·lícules que varen fer, i aquest serà segurament el cas de Patrice Leconte i la seva inoblidable *Le mari de la coifeusse*. Això té l'inconvenient que tots els fututs treballs de l'autor sempre seran valorats tenint com a referència la seva obra més impactant.

Hi ha, a parer meu, com a mínim dos Patrice Leconte: un, el més esplèndid i encertat, que més que contar històries les suggereix, mitjançant el lirisme que vessa en cada pla; i un altre, que s'estima més seguir el camí de la majoria i contar-nos històries objectives amb un to narratiu.Fàcilment podríem classificar com a obres del primer Leconte la fabulosa *Monsieur Hire*,el seu èxit *Le mari de la coifeusse* i la inquietant *Le parfum d'Yvonne*. Films del segon Leconte serien la impresentable *Tango* -aquí estrenada com *La maté porque era mía*- i aquesta que s'estrena ara, *Ridicule*.

Encara que crec que *Ridicule* és una pel·lícula més que correcta, he de dir abans que em confés un admirador fervent del Leconte líric, i que, absurdament, quan vaig a veure una nova obra seva, vaig esperant trobar-me amb un nou exercici de suggeriments. Fet l'aclariment, crec que puc dir que *Ridicule* forma part del ja clàssic cinema francés de produccions molt i molt cuidades que constitueixen, només per l'ambientació, un veritable espectacle. Aprofitant el viatge d'un aristòcrata de províncies a Versalles amb fins altruistes, Leconte fa una fantàstica descripció de la ridícula vida de la Cort francesa dies abans del començament de la Revolució. El bon cavaller (Charles Berling) utilitzarà tot tipus d'estratègies per aconseguir una entrevista amb el monarca Luis XVI i poder informar-li de les penúries dels seus païsans. En aquest camí fins al rei, coneixerà una serie de personatges (la majoria d'ells patètics) que l'ajudaran o li posaran entrebancs en la consecució dels seus propòsits.Entre aquests personatges, ens trobam dos dels més grans actors francesos: Jean Rochefort i Fanny Ardant, que tornen novament a aprofitar l'ocasió per lluir-se amb les seves interpretacions.

Com a darrera anotació, assenyalar que la pel·lícula ha comptat amb una boníssima acollida en el seu país, de fet va tenir el privilegi d'inaugurar el Festival de Cannes d'enguany i a més ha estat triada per l'Acadèmia Francesa de Cinema per representar el seu país en la propera cerimònia dels Oscars (encara que si Leconte no talla la primera seqüència de la pel·lícula, serà difícil que sigui suportable per a l'exquisit gust nord-americà). ❖

Programació cine Centre de Cultura "Sa Nostra" mes de Desembre

V Jornades de cinema i literatura

4 Desembre 1996
LOS SOBORNADOS (1953)
de Fritz Lang

11 Desembre 1996
ANGEL FACE (1953)
d'Otto Preminger

18 Desembre 1996
RETORNO AL PASADO (1947)
de Jacques Tourneur

	J.J. Cortés	Elena Ortega	Klaudi Klynhout	M. Martorell	X. Matesan	J.A. Mendiola	Toni Roca	Pau Rossellò	David Desola	M. Claudi Santos	Pep Truyols	Samad Houman
El Funeral	3		3	✠	✠		4		✠	3	2	3
El último viaje de Robert Rylands	3	4	4	4	✠		4	✠			4	
Tesis	4	3	3		✠	4	4	4	3		3	
Trainspotting	3	3	4	4	4		1	3	✠		3	
En el nombre del hijo	4	3	✠	4			3		4			
Tras el silencio	✠							3				
El octavo día	✠	3										
Tiempo de matar	✠			2	3	3	3	2		1		1
Crash			3	4	3		2	4		4		4
Bwana	3	4	2		4	4	4	3				
Secretos y Mentiras	4	4	4	3			4	3				
Restauración	4		3		4		3			3	3	
La Camioneta	2	4	3		4		3	3			2	2
Beautiful thing	2			4	3		4	3			3	
Escondido en la memoria	4		2		4					2	2	3
Mis dobles, mi mujer y yo	4										3	4
Sangre y vino	1		3	3			4	3		3		
Más que amor, frenesí	2	1			2		2	4			2	2
Dragon Heart	4				2		2				2	1
El corredor del muerte	4						2					
Ridicule	4											

Imprescindible	✠
Molt bona	4
Bona	3
Regular	2
Poc interessant	1